

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év február hó 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 7.B.48/2008/14. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. szeptember 17. napján kelt 7.B.48/2008/14. számú ítéletével a vádlott bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntetében (Btk.170.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés I. tétel) állapította meg. Ezért őt 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Elrendelte pártfogó felügyeletét, és ennek keretében különös magatartási szabályként előírta, hogy a vádlott nyilvános szeszestált árusító helyiségeket nem látogathat. Kötelezte továbbá az eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, a vádlott és védője enyhítésért, illetőleg a jogos védelmi helyzet megállapítása érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.715/2008. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett a büntetés kiszabásakor, mert a vádlottal szemben nincs olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, amely a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését indokolná. Indítványozta ezért, hogy az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy mellőzze a 2 év börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztését, továbbá a vádlottat mellékbüntetésül tiltsa el a közügyek gyakorlásától, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglaltak szerint szólalt fel és azzal egyező indítványt tett.

A védő felszólalásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le teljes körű bizonyítást. Nem hallgatta meg tanúként azt, akit a sértett inzultált, továbbá azt sem, aki az italboltban az asztaltársaság tagja volt. Vitatta a sértett szavahihetőségét is, mert véleménye szerint vallomása több ellentmondást tartalmazott. Álláspontja szerint a tényállás megalapozatlan, főként az előzmények tekintetében. Fenntartotta a jogos védelmi helyzet megállapítása iránti igényét.

Elsődleges indítványa szerint a másodfokú bíróság jogos védelem túllépéséért állapítson meg büntetést. Másodlagos kérelme arra irányult, hogy felfüggesztett szabadságvesztésnél súlyosabb joghátrányt ne alkalmazzon.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, részletes és alapos bizonyítási eljárást folytatott le. Meghallgatta mindazon személyeket, akik az ügy megítélése szempontjából lényeges előzményekre adatokat tudtak szolgáltatni és a vádlotti védekezésre újabb orvosszakértői vélemény beszerzését is elrendelte. A rendelkezésre álló bizonyítékokat gondosan egybevetette, az ellentétes előadásokat irathűen, logikusan mérlegelte és erről ítélete indokolásában számot adott. A cselekmény indítóokaként szereplő italbolti vitának több szemtanúja volt, a sértett életveszélyes sérülésének keletkezésekor azonban csak a vádlott és a sértett volt jelen. A védelem által a másodfokú eljárásban is megjelölt személyek a vádbeli cselekmény megítélésénél közömbösek, így tanúkénti meghallgatásuk szükségtelen.

A bizonyítékok mérlegelésével tanú1. vallomását találta hiteltérdemlőnek abban a kérdésben, hogy az italboltban a vádlott jobb kézzel megütötte a sértettet, aki egyébként csitítani próbálta őt. E tanú vallotta azt is, hogy a vádlottat a további agresszió elkerülése érdekében el kellett távolítani az italboltból. A sértetti előadást a vádlott védekezésével szemben így a fenti tanú vallomása alátámasztotta, a sértett szavahihetőségének elfogadását az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette. Megindokolta azt is, hogy a „megöllek” fenyegetést a vallomásából miért hagyta figyelmen kívül. Ezzel egyébként a vádlott javára szólóan értékelte a mással alá nem támasztott sértetti előadást. A lépcsőházban történtek tekintetében az egybehangzó orvosszakértői vélemények igazolták a szúrások valószínű keletkezési mechanizmusát. Ezek a vélemények ugyancsak a sértett vallomását támasztották alá tekintetben, hogy a sértettet részben oldalról, majd hátulról érték a késszúrások. Összességében tehát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozottnak bizonyult. A tényállás megalapozatlanságát felvető védői kifogások a bizonyítékok mérlegelését támadták, amelyre megalapozott tényállás esetében nincs perjogi lehetőség.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is az anyagi jognak megfelelően minősítette.

A megyei bíróság ítéletében helyesen utalt arra, hogy nem állapítható meg a vádlott javára, miszerint jogos védelmi helyzetben cselekedett volna.

Az irányadó tényállásból nem következik, hogy a sértett részéről a vádlott életét, vagy testi épségét közvetlenül fenyegető jogtalan támadás történt volna. A sértett már az italboltban is csitítani igyekezett az agresszív és őt arcul ütő vádlottat. A lépcsőházban sem látott nála eszközt a vádlott, az előzményekből sem következtethetett arra, hogy a sértett meg akarná támadni. Az a körülmény, hogy pusztán utána szaladt és beszélni akart vele, nem tekinthető a közvetlen fizikai erőszak, vagy annak veszélye megnyilvánulásának. Ezáltal a jogos védelemnek a Btk.29.§ (1) bekezdésében meghatározott objektív ismérvei nem állapíthatók meg. Ebből következően annak túllépésére sem lehet alappal hivatkozni. Emellett olyan adat sem merült fel, aminek alapján a vádlott félreérthette a helyzetet, s alapos okkal vélhette volna úgy, hogy támadás ellen kell védekeznie. Így javára a tévedés szabályai sem alkalmazhatók.

A büntetés kiszabása során a megyei bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel az enyhítő és súlyosító körülményeket.

A súlyosító körülmények közül azonban az ítélőtábla az útonállásszerű elkövetési módot mellőzte, mert az elkövetés körülményei ennek felrovását nem indokolják.

Tévesen állapította meg a megyei bíróság az „elég nagy mértékű” sértetti közrehatást és az életveszély viszonylag távoli voltát, mint különös méltánylást érdemlő körülményeket.

A sértett azzal, hogy a vádlott után ment, valóban megteremtette a vádlotti támadás lehetőségét, de ez a magatartása nem értékelhető jelentős közrehatásként. A mellüreget és hasüreget megnyitó szúrás jóllehet közvetett formában jelentett életveszélyt, de azonnali műtéti ellátást igényelt, így ennek jellege sem érdemel különös méltánylást.

Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott önként elhagyta az italboltot és a sértett volt az, aki a lakásához utána ment. Ezzel lényegében a sértett teremtette meg azt a helyzetet, ahol a cselekmény bekövetkezett. A vádlott megbánta magatartását, rendezett életvitelt folytat. Munkahellyel rendelkezik, élettársi kapcsolatban él, élettársa gyermekét közösen nevelik.

Az ítélőtábla a fenti körülményekre tekintettel nem látott olyan nyomós indokot, amelyre tekintettel az ügyészi indítványnak megfelelően súlyosítani indokolt a vádlott büntetését.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év börtönbüntetés arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával és a vádlott alanyi bűnösségének mértékével. A szabadságvesztés végrehajtásának a törvény szerinti maximális próbaidőre történt felfüggesztése és a pártfogó felügyelet támogató intézkedése mellett, a büntetés célja kellően biztosított.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdés értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2009. év február hó 17. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza sk.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 7.B.48/2008/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra 2.Bf.295/2008/4. számú végzése folytán 2009. február 17. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2009. év február hó 17. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő